

סדר ודוי לחולה

ראוי להשתדל לדבר על לב החולה, שיאמר וידוי בעוד שהוא בדעה צלולה ובישוב הדעת, ולא בפני בני ביתו, ואומרים לו: הרבה התוודו ולא מתו, והרבה שלא התוודו ומתו, ובשכר שאתה מתוודה אתה חי, וכל המתוודה יש לו חלק לעולם הבא. אולי נכון להניח זה אצל החולה, וכשיהי' בכח ובלי מבקרים, בינו לבין עצמו, יוכל לומר בנחת עד כמה שיש בכחו. יעשה צואה, ויבקש מחילה לכל מי שחטא, ויבקש מרבים שיעזרוהו בתפלה, ויעשה תשובה שלימה דהיינו שיגמור בלבו שלא לשוב עוד לעשות מכל מה שעשה, ויטול ידיו, ויתעטף בציצית, ואז יתוודה. כתב בקיצור של"ה מצאתי במגילת סתרים של מקובל גדול וכו' כי האדם בשעת יציאת נשמתו השטן עומד על ימינו ואומר כפור וכו', מאי תקנתיה יכוין ב"ג עקרים, ואם אינו בשכלו או שאינו יודע על פה יקראו לפניו בנו או אביו או אוהבו והוא יודה להם טוב לו, ולכן יש לפרט בוידוי את עיקרי האמונה וכדלהלן.

איבערזעצונג אויף אידיש

מען דארף רעדן צום קראנקען (נישט אין געגנווארט פון די בני בית) ער זאל זאגן וידוי ווילאנג ער איז ביים קלארן געוויסן און רואיג, און מען זאגט אים: אסאך מענטשן האבן געזאגט וידוי און זענען נישט געשטארבן, און אסאך האבן נישט געזאגט וידוי און זענען יא געשטארבן, אין זכות וואס דו וועסט זאגן וידוי וועסטו לעבן, אויך ווערט געברענגט אז ווער עס זאגט וידוי האט א חלק לעולם הבא.

עס איז כדאי דעם סדר הוידוי איבער צולאזן ביים קראנקען, אז ווען ער וועט זיך אביסל שטארקן, און וועט נישט האבן קיינע באזוכערס, וועט ער מיט רואיגקייט זיך קענען בארעכענען און זאגן די תפלות וויפיל עס וועט אים מעגליך זיין. עס איז ראטזאם אז ער זאל מאכן א צואה, און איבערבעטן יעדן וועמען ער דארף, אויך זאל ער בעטן פון אנדערע אז זאלן אים ארויסהעלפן מיט מתפלל זיין און געבעט, ער זאל תשובה טאן פון גאנצן הארץ, און זיך אונטער נעמען אז ער וועט שוין מער נישט טאן קיין זינד ווי ביז יעצט, ער זאל זיך וואשן די הענט, זיך איינהילן מיט ציצית, און זאגן דעם וידוי. דער קיצור של"ה ברענגט, איך האב געטראפן אין די באהאלטענע שריפטן פון א גרויסן מענטש וואס האט געקענט די חכמה פון קבלה, און ער שרייבט "ווען די נשמה רישט זיך ארויס צו גיין פון מענטשנס קערפער, שטייט דער שטן - דער יצר הרע אויף זיין רעכטע זייט און רעדט אים צו אז דער מענטש זאל לייקענען אינעם באשעפער א.ד.ג., איז די עצה דערצו, ער זאל דעמאלס איזינען האבן די ("ג עקרים) דרייצן אני מאמין, און אויב איז ער נישט ביים זינען, אדער ער קען נישט זאגן אליין, זאל זיין קינד אדער גוטער פריינד זאגן, און ער וועט זיי זייער דאנקבאר זיין דערפאר, און עס וועט אים גוט צונאך קומען, דעריבער איז וויכטיג אויסצורעכענען ביים וידוי זאגן די אני מאמין'ס וואס ערהאלטן די טיפע אמונה אין הייליגן באשעפער ב"ה.

וידוי קצר מהרמב"ן

אם אינו בכח להתוודות בארוכה, יאמר לכל הפחות:

יהי רצון שתהא מיתתי כפרה על כל עוונותי, מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי שרפואתי ומיתתי בידך, יהי רצון מלפניך שתתפאני רפואה שלימה, ואם אמות, תהא מיתתי כפרה על כל חטאים עונות ופשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך, ותן חלקי בגן עדן, וזכני לעולם הבא הצפון לצדיקים.

בספר מעבר יבק כתוב לומר זה:

מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, שרפואתי בידך ומיתתי בידך, יהי רצון מלפניך שתתפאני רפואה שלימה ואם הגיע עת פקודתי למות, אתה צדיק על כל הבא עלי, כי אמת עשית, ואני הרשעתי: הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: אליך יי נפשי אשא: ויהי רצון מלפניך שתהא מיתתי כפרה על כל חטאים ועונות ופשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך, במחשבה ובדבור ובמעשה, בשוגג ובמזיד, באונס ובכח, מיום היותי, הן בגלגול זה והן בגלגול אחר, עד העת ורגע זאת: על כלם, אלוה סליחות, סלח לי מחל לי כפר לי, ותן חלקי בגן עדן, וזכני לעולם הבא הצפון לצדיקים, ותודיענו ארח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ברוך שם

כבוד מלכותו לעולם ועד: ואהבת את ?? אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: ?? מלך ?? מלך ?? ימלוך לעולם ועד: ?? הוא האלהים, ?? הוא האלהים: הוא אלהינו אין עוד, אמת מלכנו אפס זולתו, כפתוב בתורתו, וידעת היום והשבות אל לבבך: כי ?? הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

אלהי ואלהי אבותי, תבא לפניך תפילתי, ואל תתעלם מתחינתי, שאין אני עז פנים וקשה עורף (אשה תאמר שאין אנכי עזת פנים וקשת עורף) לומר לפניך, ?? אלהי ואלהי אבותי, צדיק (צדיקה) אני ולא חטאתי, אבל חטאתי עויתי מרדתי, אני ואבותי: אשמתי, אכלתי דברים אסורים ומתועבים: בגדתי, בטייתי בשפתי: גזלתי, גבה לבי, רמו עיני: דברתי דופי, ודברים בטלים: העויתי, הוצאתי דבה, ושכבת זרע לבטלה: והרשעתי, בויעוד עבירה, ובהרהור רעה: זדתי, זגיתי, זלזלתי מורים והורים: חמסתי, חללתי שם ?? בסתר ובגלוי, חללתי שבתות וימים טובים: טפילתי שקר, טמאתי רעיוני במחשבות ובהרהורים אסורים, טמאתי ברית קודש: ועצתי רע, יהרתי בתורתך: כזבתי, פנסתי פגסות שלא לשם שמים: לצתי, לשוני המרתי: מרדתי, מריתי במשא ובמתן: נאצתי, נאפתי, נשכתי בנשך ותרבות: סררתי, סקרתי עין: עויתי, העזתי מצח: פשעתי, פרקתי עול תורה ויראת שמים: צררתי, צחנתי מעשי: קשיתי עורף, קלקלתי פעולותי, קפצתי ידי מאחי האביון: רשעתי, רכלתי על ריע ועמית, רגלי הרצתי לרעה: שחתי, שגאתי שגאת חנם: תעיתי, וכפרתי תשומת יד: תעתעתי, תועה, ותועבה עשיתי, וסרתי ממצותיך וממשפטך הטובים ולא שנה לי, ואתה צדיק על כל הבא עלי, כי אמת עשית, ואני הרשעתי: מה אומר לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך שוכן שחקים, הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע: אתה יודע רזי עולם, ותעלומות סתרי כל חי, אתה חופש כל חדרי בטן, ובוחרן כליות ולב, אין דבר נעלם ממך, ואין נסתר מנגד עיניך, יהי רצון מלפניך ?? אלהי ואלהי אבותי, שתסלח ותמחול לי ברחמיך הרבים על כל עונותי ופשעי, ותכפר לי על כל חטאתי, מרוק חטאתי ברחמיך הרבים, אבל לא על ידי יסורים וחלאים רעים, ותשליכם במצולות ים, במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב מעתה ועד עולם, כל חטאתי וכל חטאת עמך בית ישראל:

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו, ג' פעמים.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ?? צורי וגואלי, עושה שלום במרומו, הוא ברחמי הרבים יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

אח"כ אומר מזמור קכ"א, ג' פעמים

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם ?? עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך אל ינום שמך: הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: ?? שמך ?? צלך על יד מינך: יומם השמש לא יכבה וירח בלילה: ?? ישמך מכל רע ישמר את נפשך: ?? ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

העומדים עליו יבקשו עליו רחמים עם תשלום המזמור

ואח"כ אומרים:

מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ביך אפקיד רוחי פדית אותי ?? אל אמת: יסרני ?? אך במשפט אל באפך פן תמעיטני: בטוב אליו ואקיי ברחמים: אל נא רפא נא לי: רפאני ?? וארפא הושיעני ואושעה פי תהלתי אתה: אל תעזבני ?? אלהי אל תרחק ממני: חושה לעזרתי ?? תשועתי: לישועתך קויתי ??: ?? לישועתך קויתי: קויתי ?? לישועתך: לפורקנך סברית ??: ?? לפורקנך: יאר ?? פניו אליך ויחנך: ישא ?? פניו אליך וישם לך שלום: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ?? צורי וגואלי:

וידוי מרבנו ירוחם

מתחלה יאמר: ?? אלהים אמת ותורתו אמת ומשה נביאו אמת וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואח"כ יאמר וידוי שכיב מרע, וזה נוסחתו

מודה אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם יצחק ויעקב, אלהי האלהים ואדוני האדונים, בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, עושה שמים וארץ, עושה חסד ומשפט בארץ, היה הוה ויהיה, שרפואתי ביך ומיתתי ביך, יהי רצון מלפניך שתפאני רפואה שלימה כי אתה אל רופא רחמן, ואם אמות תהא מיתתי כפרה על כל חטאי ועוונתי ופשעי שחטאתי ושעויתי

וּשְׁפָשַׁעְתִּי לִפְנֵיךָ, וְתוֹן חֲלָקִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְגֵן עֵדֶן וְזַכְנִי לְעוֹלָם הִבָּא הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים.

וְאֲנִי מוֹדָה וּמְאָמֵן א) כִּי אַתָּה הַנִּמְצָא מְצִיאוֹת גְּמוּרָה. ב) וְאַתָּה אֶחָד וְלֹא כָּכָל הָאֲחֵדִים. וְרֹאשׁ לְכָל הַנִּמְצָאִים. ג) וְאֵינְךָ גּוֹף וְלֹא כַח בְּגוֹף וְלֹא יִשְׁיגוּךָ מִשִּׁיגֵי הַגּוֹף וּמִקְרִיו וְאֵין בְּךָ דְבַר מִתּוֹאֲרֵי הַגּוֹפִים. ד) וְאַתָּה קִדְמוֹן לְכָל הַנִּמְצָאִים. ה) וְאַתָּה רָאוּי לְהַעֲבֹד וּלְגַדֵּל וּלְהַרְיִם. ו) וְאַתָּה הַנוֹתֵן הַנְּבוּאָה בְּפִי כָּל הַנְּבִיאִים. ז) וּנְבוּאָת מִשֶּׁה עֲבַדְךָ לְמַעַלְהָ מִכָּל הַנְּבִיאִים. ח) וְאַתָּה נֹתֵת לָנוּ עַל יְדוֹ תוֹרָה מִן הַשָּׁמַיִם תּוֹרָה שְׁלִימָה וּמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. וְהִיא זֹאת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַמְצוּיָה בְּיַגְיָנוּ וְהַגִּיעָה אֵלֵינוּ מִפִּי הַגְּבוּרָה. ט) וְלֹא תִהְיֶה זֹאת הַתּוֹרָה מוֹחֲלָפֶת וְלֹא נִצּוּחָה. י) וְאַתָּה יוֹדֵעַ מַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם וְלֹא תִתְרַשֵּׁל בָּהֶם. יא) וְדַרְכְּךָ לְגַמּוֹל טוֹב לְצַדִּיקִים וְלְהַעֲנִישׁ לְרָשָׁעִים. יב) וְתִבְיֵא מְשִׁיחֵנוּ הָאֱהוּב. יג) וְתַחֲיָה מִתִּינוּ בְּקִרּוֹב אִמֵּן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

וידוי יותר קצת לרבינו ירוחם

ואם נדחק יותר יזקוף אצבעותיו למעלה ויאמר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רְצוֹן שִׁיְהָא שְׁלוֹם מְנוּחָתִי

ויכוין בשם יתעלה ומעמד הר סיני הגדול והנורא, ויאמר:

אַל מֶלֶךְ נֶאֱמָן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד,

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,

ולפי צחות החולה כן יאריך בדברי וידוי ותחנונים, ויאמר עלינו לשבח עד על כן נקוה לך ואמת ויציב עד עזרת.

וידוי מבעל חכמת אדם

הַחֲכַמַת אָדָם שִׁינָה קִצַּת נוֹסַח הַיְדוּדִי שֶׁל רְבִינוּ יְרוּחָם, וְנַעֲתִיק כָּל לְשׁוֹנוֹ: אַחַר שְׁאוֹמֵר הַמַּזְמוּרִים הַנִּלְאָה אֹמֵר הַיְדוּדִי וְזֶה נוֹסַחְתּוֹ: מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד, עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ, עוֹשֶׂה חֶסֶד וּמִשְׁפָּט בְּאָרֶץ, הִזָּה הוֹה וְהִזָּה, שְׂרָפוּאֲתִי בִּידְךָ וּמִיתַתִּי בִּידְךָ, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתִּרְפָּאֵנִי רְפוּאָה שְׁלִימָה כִּי אַתָּה אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן, וְאִם אֲמוֹת תִּהְיֶה מִיתַתִּי כִּפְרָה עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹוֵנֵי וּפְשָׁעֵי שְׁחַטָּאֵתִי וְשַׁעֲוִיתִי וּשְׁפָשַׁעְתִּי.

וּמְאָמֵן שֶׁהָאֵל הַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ הוּא בְּרָא כָּל הָעוֹלָמוֹת וְהָאֲצִיל וּבְרָא וְיִצַר וְעָשָׂה, וְהוּא הַמְשַׁגֵּיחַ לְבָדוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלִתי הַשְּׁגָחְתּוֹ, וּמֵאֲהַבְתּוֹ אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּחַר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְנָתַן לָנוּ תוֹרָתוֹ אֲשֶׁר הִיא נִצְחִית וְקִיָּמַת עַל יְדֵי נֶאֱמָן בֵּיתוֹ מִשֶּׁה רְבִינוּ, וְעַל יְדוֹ נָתַן תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב שֶׁהִיא תּוֹרַתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר בִּידְנוּ וְגַם מָסַר לּוֹ בְּעַל פִּהּ פִּירוּשׁ הַתּוֹרָה וְהִיא הַגְּמָרָא הַקְּדוּשָׁה, [וְכֵן סִפְרֵי הַקְּבָלָה כְּמוֹ הַזוֹהַר וְכְדוּמָה], אֲנִי מְאָמֵן שֶׁזֶה מָסַר הַקְּבָלָה לְמִשֶּׁה וּמְאָמֵן שֶׁדָּבַר עִם נְבִיאֵי הַקְּדוּשִׁים וְהֵם סִפְרֵי נְבִיאִים וּפְתוּבִים, וְאֲנִי מְאָמֵן שֶׁיְבִיא לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ כְּאֲשֶׁר נִהְיָה רְאוּיִם לְפָנָיו לְגַאֲלָנוּ וְשִׁחֲיָה הַמַּתִּים. [וּבְפִירוּשׁ אֲנִי אֹמֵר לְפָנֶיךָ כִּי אוֹלֵי ח"ן דְּבַרְתִּי אוֹ הַרְהַרְתִּי נֶגֶד כָּל הַנְּזַכָּר אוֹ ח"ן אֲדַבֵּר אוֹ אֲהַרְהַר הַרִי הֵם בְּטָלִים].

ובחכמת אדם הוסיף בזה דברים

וז"ל: וכשהשעה דחוקה יזקוף אצבעותיו למעלה ויאמר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הַרִינִי מְקַבֵּל עָלִי הַמִּיתָה בְּפוֹעַל מַמַּשׁ בְּשִׁמְחָה וּבְגֵלֵב שְׁלֵם לְקַיִים מַצּוֹת עֲשֵׂה כּוֹלֶלֶת כָּל הַמַּצּוֹת וְתִיקוֹן כָּל הַלְאוּיִן שְׁכוּלוֹ וְתִקּוֹן לְעֲשֵׂה לְהַעֲבִיר מִחֲשַׁבַּת יִצַר הָרַע אֲשֶׁר חָפֵץ לְהַדִּיחַ נְשָׁמַתִי מִעֲבוּדַת הַקּוֹדֵשׁ וְהַנְּגִי מוֹסֵר גּוֹפִי וּנְפָשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמַתִּי עַל יְחוּד שְׁמֵן הַגְּדוֹל, וְזַכְנִי לִיחַד שֵׁם קְדוֹשׁ וּבְאֲהַבָּה רַבָּה וְחִיבָה יִתִּירָה לְסַלְקָא יִקְרָא מִתְתָּא לְעִילָא לְאַתֵּר דְּשַׁקְיָא עֲמִיקָא דְּבִירָא נְגִיד וְנִפְיָק וְתִהְיֶה מְסִירַת נְפָשִׁי בְּסוּד מִי נּוֹקְבָא לִיחַדָּא קוּב"ה וְשִׁכְנִיתִיה בְּרַחֲמֵי וְדַחֲלִי בִּיחּוּדָא שְׁלִים וּלְבַתֵּר לְאַמְשַׁכָּא מְעִילָא לְתַתָּא מֵהוּא שַׁקְיָא דְּנַחֲלָא לְכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא עַד דְּרָגָא בְּתַרְרָא וְלִקְשָׁרָא קְשָׁרָא דְּכוּלָּא כְּמוֹ שְׁנָאֵר כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הַבּוֹ גוֹדֵל לְאֱלֹהֵינוּ, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהָא שְׁלוֹם מְנוּחָתִי.

מסירת מודעה

אם נמצא פנאי יש לו למסור מודעה שעושים ח"ח בימים נוראים.

וקודם מסירת מודעה צריך האדם שישוב בכל לבו מהעבירות שבידו

שעשה מנעוריו עד היום הזה, וז"ל המודעה:

בְּאֵם שִׁיבָא ח"ן הַמַּסִּית הַמִּדִּיחַ יִצְרִי הָרַע לְפַתּוֹת אוֹתִי ח"ן לְכַפּוֹר בְּעוֹשֵׁי יוֹצְרֵי וּבּוֹרְאֵי אוֹ בְּתוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהוֹרָה אוֹ בְּמַצּוֹתֶיהָ

הן מצוה דאורייתא או מדברי קבלה או מדרבנן תורה שבכתב או תורה שבעל פה או באיזה סיג וגדר ומשמרת למשמרת ח"ן הריני מוסר מודעה בצירוף קוב"ה ושכינתיה לפניכם עדה קדושה במודעה גמורה ככל דיני מסירת מודעה שתקנו חז"ל באם שח"ן אודה לו שיהיה כאפס וכאין וכחרס הנשבר, אבל מודה אני לפניכם שאני מאמין באלהים הבורא יתברך שמו שהוא אחד ושמו אחד, ואני מקבל עלי עול מלכותו, וי אלהים אמת ותורתו אמת, משה עבדו נאמן ביתו אמת, ותורה שבכתב ושבעל פה אמת, וכל מצות דאורייתא ומדברי קבלה ומדרבנן אמת, וכל דקדוקי מצות אמת, אני מאמין בשלוש עשרה עיקרים בכלל ובפרט שהבורא ית"ש הוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים ושיש שכן טוב לצדיקים לעוה"ב ועונש רע ומר לרשעים, ושיהיה תחיית המתים ובביאת המשיח, והבורא ית"ש אינו גוף ולא דמות הגוף מקור מים חיים וממנו תוצאות חיים.

וידוי ארוך מבעל השל"ה

אם יש לו פנאי להאריך בוידוי, יאמר נוסח הוידוי שכתב השל"ה וז"ל:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד, עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, עוֹשֶׂה חֶסֶד וּמִשְׁפָּט בָּאָרֶץ, הִזָּה הוֹה וְהִזָּה, שְׂרָפוּאֲתִי בִיָּדְךָ וּמִיתַתִּי בִיָּדְךָ, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂתַרְפָּאֲנִי רְפוּאָה שְׁלִימָה כִּי אַתָּה אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן, וְאֵם אֲמוֹת תְּהֵא מִיתַתִּי כִּפְרָה עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנֵי וּפְשָׁעֵי שְׁחַטָּאֵתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ בִּילְדוּתִי וּבְבַחֲרוּתִי בִישִׁישִׁתִּי וּבְזַקְנִיתִי, בִּין בְּאוּגִס בִּין בְּרִצּוֹן, בִּין בְּשׁוּגֵג בִּין בְּמִזִּיד, בִּין בְּנִסְתָּר בִּין בְּגִלוּי, בִּין בְּמִתְכַוֵּן בִּין שְׁלֵא בְּמִתְכַוֵּן, בִּין עַר בִּין יָשׁוּן, בִּין בְּהִרְהוּר בִּין בְּמַחְשָׁבָה, בִּין בְּמַעֲשֵׂה בִין בְּדִיבּוּר, בִּין בְּשִׁמְיָה בִין בְּרֵאִיָּה בִין בְּמִישׁוּשׁ בִּין בְּטַעַם בִּין בְּרִית, הַכֹּל תַּעֲבֹר וְתִסְלַח אֲשֶׁר נִוְאלַתִּי וְאֲשֶׁר חַטָּאֵתִי מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, הֵן בְּגִלְגוּל זֶה הֵן בְּגִלְגוּלִים אַחֲרַיִם, כִּי לָךְ יי הִישׁוּעָה בְּךָ תוֹחַלְתָּנוּ אֱלֹהֵי הַסְּלִיחוֹת, אֲנָא סִלַּח נָא אֵל טוֹב וְסִלַּח כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

אֲנָא יי בּוֹרָא, בְּרֵאֲתָנִי וּגְדַלְתָּנִי וְזַנְתָּנִי וּפְרַנְסַתָּנִי וְכַלְפַּלְתָּנִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֲנִכִּי בְּאוֹלַתִּי הִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, וְהַכְעַסְתִּיךָ בְּמַעֲשֵׂי הַרְעִים מִיַּדִּי יוֹם בְּיוֹם, עַד כִּי חִדַּל לְסַפּוֹר, הֵייתִי עוֹבֵר וְשׁוֹנֵה מִי מְנָה. אֲנָא יי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ, חַטָּאֵתִי עוֹיִתִי פְשָׁעֵתִי לְאֵלִפִּים וְלִרְבּוֹת, אוֹי נָא לִי, אֲנִי מְלֵא עוֹן וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: יי יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֲמַת נּוֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נּוֹשֵׂא עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאָה וְנִקָּה. לְמַעַן שְׁמַךְ הַגְּדוֹל עֲבוֹר עַל פְּשָׁעֵי, כִּי עַמְּךָ הַסְּלִיחָה וְאֵין זוֹלַתְךָ לְמַחּוֹל וְלִסְלוֹת, חוֹס עָלַי לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְאֵל תּוֹרִידָנוּ שְׁחַת בְּחַטָּאֵי הַגְּדוֹלִים, וְאַתָּה יי הֵלֵא חַסְדֶיךָ עִם כָּל בָּשָׂר, וּבְמַדַּת טוֹבְךָ אַתָּה נוֹהֵג עִם כָּל חַי, וּבְעֲבוּר חַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים בְּרֵאֲתָה הַתְּשׁוּבָה קוֹדֵם שְׁבָרָתָה עוֹלָמְךָ, כִּי יַדְעַתְּ יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע מְנַעֲוִירָיו לְכֹן הַתְּקַנְתָּ לוֹ רְפוּאָה קוֹדֵם לְמַכָּה, וְעַל כֵּן אֲנִי הַחוּטָא בְּעַל רְמָה וְתוֹלְעָה מְגוּאֵל וּמְטוֹנָף מִפִּיל תַּחֲנִיתִי וּבִקְשָׁתִי לְפָנֶיךָ, סִלַּח נָא לְחַטָּאֵתִי וְהַעֲבֵר אֶת אֲשַׁמְתִּי וְנִקְנֵי מַעֲוִנִי, הֵלֵא כֵּךְ מְדוּתֶיךָ מִיּוֹם שְׁבָרָתָה עוֹלָמְךָ לְמַחּוֹל וְלִסְלוֹת לְשָׁבִים אֵלֶיךָ, חֲנִנִי יי חֲנִנִי וְלֵא כְּמַעֲשֵׂה יְדֵי תְשׁוּבָה וְכַמְפַּעְלֵי אֵל תְּשַׁלֵּם, רַק מַדַּת טוֹבְךָ וְחַסְדֶיךָ הַתְּנַהֵג עִמִּי וּמַחָה אֶת זְדוּנִי וְהַעֲבֵר אֶת פְּשָׁעֵי, וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאֵתִי בְּמַקּוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ לְעוֹלָם. בְּמָה אֶקְדֵם פְּנִיךָ וּבְמָה תִתְרַצֶּה וְתִכַּפֵּר לִי עַל כָּל חַטָּאֵתִי וְעוֹנוֹתִי וּפְשָׁעֵי אֲשֶׁר חָלְפוּ וְעָבְרוּ, אֵם בְּתְשׁוּבָה וְוִידוּי תִתְרַצֶּה, הֲנִי שָׁב וּמִתְנַדָּה לְפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי חַטָּאֵתִי פְשָׁעֵתִי וְיִשָּׁר הַעֲוִיתִי וְלֹא שׁוּנָה לִי. וְעַתָּה יי אֱלֹהֵי, אַחַר שׁוֹבֵי נַחֲמַתִּי וְאַחַר הוֹדְעֵי סַפְקַתִּי עַל יָדְךָ, וּבְשָׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי.

וְאֵם בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים תִּמְחוֹל, הֲנִי מִפִּיל תַּחֲנִיתִי לְפָנֶיךָ, כְּעֵינִי עֲבָד אֵל אֲדוֹנִי וְכְעֵינִי שְׁפַחָה אֵל גְּבַרְתָּה כֵּן עֵינִי נְשׁוּאוֹת אֵלֶיךָ יי אֱלֹהִים.

וְאֵם בְּבִכָּה וְזַעֲקָה תִסְלַח, הֵנָּה בְּמַסְתָּרִים תִּבְכֶּה נַפְשִׁי מִפְּנֵי חַטָּאֵתִי, וּבַחֲדָרֵי תַאֲנַח רוּחִי עַל רוּב פְּשָׁעֵי, וְאֵם בְּשִׁבְרֵי רוּחַ תִּכַּפֵּר, הֵנָּה נִשְׁבֵּר לְבִי בְּקִרְבִּי.

וְעַתָּה יי אֱלֹהֵי הַפּוֹתַח יָד בְּתְשׁוּבַת הַשָּׁבִים וּמַסִּיעֵי לְבָא לְטַהַר, פִּתַּח יָדְךָ לְקַבְּלֵנִי בְּתְשׁוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ, שְׁמַע אֵל תְּפִילַת עַבְדְּךָ וְאֵל תַּחֲנוּנָיו, וְהִיוּ לְפָנֶיךָ כְּסֵא כְבוֹדְךָ מְלִיצֵי יוֹשֵׁר לְהַלִּיץ בְּעַדִּי וְלְהַכְנִיס תְּפִילַתִּי בְּאֲזִינֶיךָ, וְאֵם בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים אֵין מְלִיצֵי בְּעַדִּי וְאֵין מְלַמֵּד עָלַי זְכוֹת, חַתוּר נָא לִי מַכְסָא כְבוֹדְךָ כְּאֲשֶׁר חִתַּרְתָּ לְמַנְשָׁה בְּשׁוּעוֹ אֵלֶיךָ מִתּוֹךְ דוּד הַנְּחַשְׁתָּ, כִּי עַל הַתְּשׁוּבָה מְרֵאשׁ הַבְּטַחְתָּנוּ כְּכַתוּב בְּתוֹרַתְךָ וּבְקִשְׁתֶּם מִשָּׁם אֵת יי אֱלֹהֵיךָ וּמִצָּאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ. וּבְדַבְרֵי נְבִיאֶיךָ כְּתוּב לְאִמּוֹר דְּרָשׁוּ יי בְּהַמְצָאוֹ קְרֵאוּהוּ בְּהִיתוֹ קְרוֹב יַעֲזוּב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֲנוֹן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיִשׁוּב אֵל יי וְיִרְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסְלוֹת. וְנֶאֱמַר מִי אֵל כְּמוֹךָ נּוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע לְשִׁאֲרִית נַחְלָתוֹ לֹא חֲזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי חֲפֵץ חֶסֶד הוּא וְנֶאֱמַר אֲמוֹר אֱלֹהִים חַי אֲנִי נְאֻם יי אֱלֹהִים אֵם אַחְפוּץ בְּמוֹת הַרְשָׁע כִּי אֵם בְּשׁוּבוֹ מְדַרְכוֹ וְחָהּ שׁוּבוֹ שׁוּבוֹ מְדַרְכֵיכֶם הַרְעִים וְלָמָּה תְּמוֹתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנֶאֱמַר כִּי לֹא אַחְפוּץ בְּמוֹת

המת נאום ?? אלהים והשיבו וחיו, לעולם ?? דברך נצב בשמים, ודברך אמת וקים לעד, ואמנו נא דברך ויעלה לפניך לרצון שתכפר לחטאתי ותמחול לעוונותי ותסלח לפשעי, מחה והעבר הזדון והשוגג האונס והרצון בדבור ובמחשבה ובמעשה, הנגלות לי והנסתרות ממני, מה שעשיתי בילדותי בבחורותי בשישיותי בזקנתי הן בגלגול זה הן בגלגול אחר, הכל תעביר ותסלח. וכשיגיע עת קיצי לפטור מן העולם הזה ולשוב אליך, הריני מקבל המיתה באהבה, אליך ?? נפשי אשא. יהי רצון מלפניך ?? אלהי ואלהי אבותי, שתהיה מיתתי כפרה על כל עוונותי שבעולם מגדול ועד קטן, ותקבל נשמתו בשמחה כאשר תקחני ממנו ויום לכתי לפניך רצה נא הליכתי ושלח מלאכי רחמים ויצאו נא לעומתי, ושלום בואך יאמרו בקול אחד, בביתתי יביאוני לגן עדן ושם תהיה ישיבתי ואתעדן בזיו אורך ימים, ושם כבוד מנוחתי ואור גנוז [פירוש: הוא הנעימות הנצחי] לפניך יהי סתרי וסוכתי, ותחת צל כנפיך תנה לי את מחיצתי, שמע תחינתי חיש נא ישועתי, אל תעלם אזנך לרוחתי לשוועתי, כי אתה אל ישועתי אשר בך בטחתי, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ?? צורי וגואלי. ע"ל השל"ה ועיי"ש עוד.

סדר הוידוי לחולה מהרמב"ן ז"ל:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ ?? אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, בְּשָׂמִים מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד, עוֹשֶׂה שְׂמִים וְאָרֶץ, עוֹשֶׂה חֶסֶד וּמִשְׁפָּט בְּאָרֶץ, הֵי הוֹה וְיִהְיֶה, שְׂרָפוֹאֵתִי בִיָּדְךָ וּמִיתַתִּי בִיָּדְךָ, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂתַרְפְּאֵנִי רְפוּאָה שְׁלִימָה כִּי אַתָּה אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן, וְאִם אָמוּת תִּהְיֶה מִיתַתִּי כִּפְרָה עַל כָּל חַטָּאִים וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי שְׂחָטָאִיתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ, וְתוֹ חֲלָקִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְגוֹן עַדָּן וְזַכְּנֵי לְעוֹלָם הֵבֵא הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים. וְאֲנִי מוֹדָה וּמְאָמִין שֶׁהָאֵל הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ הוּא בָּרָא כָּל הָעוֹלָמוֹת וְהָאֲצִיל וּבְרָא וְצַר וְעָשָׂה, וְהוּא הַמְּשַׁיֵּחַ לְבָדוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלִתי הַשְּׁגָחַתוֹ, וּמֵאֲהָבַתוֹ אֵת אֲבוֹתֵינוּ בְּחַר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְנָתַן לָנוּ תוֹרַתוֹ אֲשֶׁר הִיא נְצַחִית וְקַיִּמַת עַל יְדֵי נְאֻמָּן בֵּיתוֹ מִשֶּׁה רַבִּינוּ, וְעַל יְדוֹ נָתַן תוֹרָה שֶׁבִּכְתָב שֶׁהִיא תוֹרַתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר בִּיָּדֵינוּ וְגַם מִסַּר לוֹ בְּעַל פִּה פִּירוּשׁ הַתּוֹרָה וְהִיא הַגְּמָרָה הַקְּדוּשָׁה, [וְכֵן סִפְרֵי הַקְּבֵלָה כְּמוֹ הַזוֹהַר וְכַדּוּמָה], אֲנִי מְאָמִין שֶׁזֶה מִסַּר הַקְּבֵלָה לְמִשֶּׁה וּמְאָמִין שֶׁדָּבַר עִם נְבִיאֵי הַקְּדוּשִׁים וְהֵם סִפְרֵי נְבִיאִים וּפְתוּבִים, וְאֲנִי מְאָמִין שֶׁיָּבִיא לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ כְּאֲשֶׁר נִהְיֶה רְאוּיִים לְפָנָיו לְגַאֲלָנוּ וְשִׁיחִיָּה הַמַּתִּים.

וכשהשעה דחוקה יזקוף אצבעותיו למעלה ואומר

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הַרִּינֵי מְקַבֵּל עָלֵי הַמִּיתָה בְּפוּעַל מִמֶּשׁ בְּשִׂמְחָה וּבְלֵב שְׁלֵם לְקִיִּים מְצוֹת עֲשֵׂה כוֹלְלֵת כָּל הַמְצוֹת וְתִיקוֹן כָּל הַלְאוּיִן שְׂכוּלָן נִתְקִין לְעֲשֵׂה לְהַעֲבִיר מִחֲשָׁבַת יֶצֶר הָרָע אֲשֶׁר חָפֵץ לְהַדִּיחַ נְשָׁמַתִּי מֵעֲבוֹדַת הַקּוֹדֵשׁ וְהַנְּנִי מוֹסֵר גּוֹפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמַתִּי עַל יְחִיד שְׂמֵן הַגְּדוֹל, וְזַכְּנֵי לְיַחַד שֵׁם קְדוֹשְׁךָ וּבְאֲהָבָה רַבָּה וְחִיבָה יִתִּירָה לְסַלְקָא יִקְרָא מִתְתָּא לְעִילָא לְאַתֵּר דְּשַׁקְלָא עֲמִיקָא דְבִירָא נְגִיד וְנִפְיָק וְתִהְיֶה מְסִירַת נַפְשִׁי בְּסוּד מִי נוֹקְבָא לְיַחַדָּא קוּבָ"ה וְשִׁכְנִיתִיָּה בְּרַחֲמֵי דְחִילוֹ בְּיַחַדָּא שְׁלִים וּלְבַתֵּר לְאַמְשָׁכָא מְעִילָא לְתַתָּא מֵהוּא שַׁקְלָא דְנַחְלָא לְכָל דְרָגָא וְדְרָגָא עַד דְרָגָא בְּתַרְרָא וּלְקַשְׂרָא קַשְׂרָא דְפוּלָא כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר כִּי שֵׁם ?? אֶקְרָא הַבּוֹ גוֹדֵל לְאֱלֹהֵינוּ, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁהָא שְׁלוֹם מְנוּחַתִּי: ע"כ הנוסח מהרמב"ן ז"ל

בראות העומדים שם כי חמה עזה יש בעולם עליו, וקרבו פקידות הפרדו, יתלו פניהם למרום ויאמרו תפלה זאת עליו
תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו: אל אלהי הרוחות לכל בשר, אהיה אשר אהיה שומר רוח האדם בקרב, ונותן נשמה טהורה לעם סגלתו, מחיה חיים סומך גופלים סועד חולים וממית ברחמים תבא נא תפלתנו למעון קדשך לשמים, ותמלא נא ברחמך הרבים ותתעטף בחסידותיך, ותשפיע במדת טובך חיים וחסד על האיש הלזה (פלוני בן פלונית) המוטל על ערש דוי, השואג מנהמת לבו ואין מתום בבשרו, ולבו סחרחר ועזבהו כחו תיקר נא נפשו בעיניך והוציאה ממסגר נפשו להודות את שמך, וחושה נא לעזרתו, ותשלח ארוכה ומרפא למכאובו, מפתח הרביעי שבהיכל הנוגה שבו השכנת המלאך המליץ אחד מני אלק, ומאור המאיר לצד מזרח מהיכל הרביעי רפאל שמו, אשר הפקדת אותם בכח שמך אהיה אך טוב לישראל, ומאיר עליהם להחיות חולים מחלים ולהצילם מרעתם:

עד כאן טוב לומר על רוב חולים הקרובים לחיים:

ואם נגזר עליו מבית דיגן הצדק, לאסוף אליך עתה רוחו ונשמתו, אפפוהו חבלי מות, אנה מלטה נפשו ויתוסף עליו רוח טהרה וקדושה וטהרה לב, ויסבול ויקבל יסורי ?? מאהבה, ויזכה לראות פני שוכן מעונה, ויתדבק נפשו רוחו ונשמתו באור השכינה, וארבעה מלאכים הממונים בהיכל הששי מששה היכלות הנכללים בהיכל הרצון, יעמדו עליו. ותצא נשמתו בנשיקה ודבקוּתָא דְרוּחָא בְּרוּחָא וְלֹא יִצְטַעַר בְּשְׁלִיטַת סַטְרָא אַחְרָא, וְרַעֲיוֹנוּהִי אֵל יְבַלְוֵהוּ, וְתִשְׁמֹר נָא צַאתוֹ בְּכָל דְרַכְיוֹ, וְלֹא תֵאוּנָה אֵלָיו רָעָה וְנִגַע לֹא

יקרב באהלו, ותוציאו מעולם זה בשלום, ותוליכהו לשלום ותצעידהו לשלום ותסמכהו לשלום ותצילהו מכף כל אויב ואורב רע בדרך ותעוטה נשמתו אור כשלמה ויושם עבים רכובו. ומן גערותך ינוסון כל רוח מזיק ומשטין, כמו שנאמר ויאמר יי אל השטן יגער יי בן השטן ויגער יי בן הבוחר בירושלים הלא זה אוד מוצל מאש, מקול רעמך יחפזון, כדכתיב יי איש מלחמה יי שמו, ויגדל נא כח אדני בקרבן נשמתו רוחו ונפשו, וישבעו עצי יי ארזי לבנון אשר נטע, ויעלו הרים ירדו בקעות, וצפרים יקננו, להצהיל פנים משמן, מהחסידה אשר בברושים ביתה, ויהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו, ויפתחו לו שערי צדק, שערי אורה, שערי חן וחסד, שערי רחמים, שערי רצון, שערי חמלה וחנונה, ויאיר אור לובן העליון לארבעה מאה עלמין דכסופא ורצון, ומצחא עילאה יתמציי ויופיע אליו, לעדן נשמתו ורוחו ונפשו, ומתלת עשר תקוני דיקנא יקרא עילאה יתקנון ליה תלת עשר נהרי דאפרסמונא דכיא ויופקח עינא פקיחא עליו, ואל עליון תהלתו יחטם לו, ויזכה לראות בתקון מעשיו לעולם הבא בחסד אל אלים. ואם יצטרך לאוצר גדול של מתנת חנם, חסד אל יחונן אותו ממנו, כדכתיב ונחתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם: וירחם עליו ועל כל חולי מאמיניך הצריכים לרחמים: אל אלהים יי, האר נא פניך לעני ואביון הלזה, ויתקדמן תחנתו ותחנתנו עליו, ותעמוד לימין אביון להושיע משופטי נפשו, וקרנו תרום בכבוד, ויזמך כבודו בגן עדן ולא ידום, עם נפשות חסידך היושבים לפניך ועטרת אורה על ראשם ליהנות מאור פניך, ואורך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לנו ברוב עוז ותעצומות, עם כל ישראל חברים, אמן כן יהי רצון:

וסמוך ליציאת נשמתו, יקראו עמו פסוקים אלו אם אפשר:

ואם הזמן דחוק יאמרו הפסוקי יחוד בעמוד ק"ה

המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: מי כמכה באלם יהנה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע: מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים:

זה הנוסח אומר החולה אם יש ביכולתו, ואם אינו יכול לומר יאמרו המבקרים העומדים אצלו את הנוסח השני דלהלן הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהנה עד יעבר עם זו קניית: אפול נא ביד יהנה פי רבים רחמיו וביד אדם אל אפלה: לישועתך קוייתי יהנה: לפורקנן סברית יי: בינדן אפקיד רוחי פדית אותי יהנה אל אמת: בטוב אליו ואקיי ברחמים טובים אמן: ישלח ממרום יקחני ימשיני ממים רבים: יצילני מאיבי עז משנאי פי אמצו ממני: אתהלך לפני יהנה בארצות החיים: ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחנה אל היכל קדשך ביראתך: אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיי תמונתך:

נוסח שהמבקרים העומדים אצל החולה אומרים:

הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהנה עד יעבר עם זו קניית: אפול נא ביד יהנה פי רבים רחמיו וביד אדם אל יפול: לישועתך קוייתי יהנה: לפורקנן סברית יי: בינדן יפקיד רוחו פדית אותו יהנה אל אמת: בטוב תליו ותקיי ברחמים טובים אמן: ישלח ממרום יקחך ימשכך ממים רבים: יצילך מאיבך עז ומשנאך פי אמצו ממך: אתהלך לפני יהנה בארצות החיים: התהלך לפני יהנה בארצות החיים: והוא ברב חסדך יבוא ביתך ישתחנה אל היכל קדשך ביראתך: והוא בצדק יחזה פניך ישבע בהקיי תמונתך: כל הנשמה תהלל יה הללויה: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: